KRISZTUSBAN MINDNYÁJAN ÉLETRE KELNEK

# In memoriam Rusznyák Dezső

*1951–2026*[*]

SZEVERÉNYI JÁNOS

Rusznyák Dezsőt szinte mindenki ismerte. A felvidéki magyar evangélikusok kapcsán az ő neve, személye jut eszünkbe először. Nemcsak honi egyházunkban van így, hanem Erdélyben, Németországban, Svájcban, a Lutheránus Világszövetség irodáiban is. Több évtized szolgálat után, az elmúlt évek testi-lelki szenvedéseiből augusztus 17-én, életének hetvenötödik évében az Örökkévaló átvitte ebből a világból az ő országába. Oda, ahol már nincs betegség, szenvedés, csak fény, megújulás és örök öröm.

*„Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem.”* (Jn 10,27)

A Rozsnyó melletti Csucsomban született 1951. április 22-én. Alapiskolai tanulmányait Csucsomban és Rozsnyón végezte. Rozsnyón 1966 és 1969 között kitanulta az autószerelő mesterséget, majd 1979-ben a Rozsnyói Közgazdasági Középiskolában érettségizett. Teológiai tanulmányait 1979 és 1984 között Pozsonyban, a Szlovák Evangélikus Hittudományi Fakultáson folytatta, ahol 1984-ben lelkésszé avatták. Még abban az évben Dobsinára helyezték, ahol a Gömöri Egyházmegye esperese mellett öt hónapon át végezte a kápláni szolgálatot. 1985 tavaszán áthelyezték Hizsnyóvízre, ahol két évet szolgált mint káplán és segédlelkész. Sajógömörre 1987-ben került, ahol később gyülekezeti lelkésszé választották. 2013-ban elérte a nyugdíjaskort, de még éveken át ellátta a lelkészi szolgálatot.

A nyolcvanas évek elején barátkoztunk össze az Evangélikus Teológiai Akadémián. Egymás mellett ültünk az előadásokon. Később rendszeresen hívott Sajógömörre és környékére szolgálatokra. Vittem fiatalokat is magammal. Tartottunk gyermekalkalmakat, beszélgettünk a presbiterekkel, jártuk a gyülekezeteket és a szórványt: Gömörpanyit, Lekenye, Meléte, Lőkösháza, Kuntapolca, Hosszúszó, Tornalja, Várgede, Csucsom… Evangelizációkat tartottunk kultúrházakban, ahová a magyarok mellett eljöttek szlovákok, cigányok is különböző felekezetekből.

Gyenge hangszálaival vasárnaponként egész nap prédikált. Templomokat újított fel, kérte a segélyeket, támogatásokat. Küzdött azért, hogy legyen magyar nyelvű lelkészi szolgálat akkor is, ha nyugdíjba vonul. Emberileg reménytelennek tűnt a jövő.

Egy alkalommal meghívtam szolgálatra dr. Garádi Péter budaörsi felügyelőt. Bekapcsolódott a kiterjedt munkába a budaörsi gyülekezet is, Garádi Péter felügyelő és Endreffy Géza lelkész vezetésével. Éveken át havonta mentek Felvidékre kétszáz kilométerről. Rusznyák Dezső a kórházban lá-

[*] Rusznyák Dezsőt augusztus 22-én búcsúztatták a sajógömöri evangélikus templomban. (https://www.evangelikus.hu/hireink/nagyvilag/in-memoriam-rusznyak-dezso-1951-2026).



Creative Commons BY-NC-ND 4.0

togatta Lóczy Tibor helyi vállalkozót, akinek súlyos balesete volt. Így lett belőle először megtért ember, azután teológiát végzett munkatárs. Később lelkésszé avatták, ma ő látja el a nagy terület gondozását. Sok életjel kíséri munkáját.

Ferenczy Erzsébet és Bálintné Varsányi Vilma magyarországi lelkészek az elmúlt években hűségesen, kreatívan végezték a Gömör környéki helyettesítő szolgálatokat. Kereszteltek, konfirmáltak, temettek, látogattak. Szolgálatuk nyomán sokan lettek hittanosok. Szóltak s szólnak a harangok, a hangszerek. Számtalan ünnep, evangelizáció, missziós program, nyári tábor jött így létre.

Rusznyák Dezső kassai magyar konzulnak írt levele indította el azt a folyamatot, melynek gyümölcse lett egy új evangélikus missziói központ Tornalján. A konzuli aktivitás mellett sokat jelentett egyházunk külügyi osztályának és az északi püspöki hivatalnak a segítsége Cselovszkyné dr. Tarr Klára és Fabiny Tamás támogatásával.

Dezső néha elkeseredett, ilyenkor magát bántotta: „Bűnös pap vagyok" – mondogatta rekedt hangján.

Hálát adunk ezért a „bűnös papért" az Örökkévalónak: hosszú szolgálatáért, az állandó úton létért, a tatarozásokért, a mélyről felszakadó imákért, azért, hogy a Lélek erejével nagy családot gyűjtött össze magyarokból, szlovákokból, cigányokból.

Tavaly ősszel megkapta egyházunk legmagasabb kitüntetését, az Ordass Lajos-díjat.

Búcsúztatása augusztus 22-én, szombaton volt a sajógömöri evangélikus templomban. Sokan eljöttek hálát adni az életéért. Szlovák és magyar püspök is részt vett a liturgiában.

Barátom kérése az volt, hogy ha eljön ez a nap, akkor én hirdessem az evangéliumot. Alapigeként az általa is fontosnak tartott jánosi igét választottam: *„Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem."* Lelkész testvérünk minden gyengesége ellenére meghallotta a Főpásztor hangját, igyekezett őt követni.

Sokszor beszélgettünk és imádkoztunk kettesben a konyhájában. Isten szereti a konyhákat, az ilyen csendes, őszinte együttléteket. Tudom, hogy Rusznyák Dezső szíve a Megváltóé volt. Hiszem, hogy találkozunk.